

[Ministeren for offentlige arbejder]

det. Det har jeg klart sagt, men det bliver jo ikke anderledes af, at jeg tager ud ét sted.

Der var en af ordførerne, der var inde på, hvad Københavns kommune selv har anlagt. Bare tag Ågadeforbindelsen derude. Det er vel hverken nogen regering eller DSB, der har anlagt den. Men det er altså på vegne af disse mennesker, at jeg bliver vred og hidsig, i hvert fald da engageret, fordi jeg synes, det er synd, at mennesker i måneder nu, måske i årevis, skal gå rundt med en frygt for noget, som ikke vil indtræffe. Det må man da have lov til lige at hidse sig lidt op over, for det er jo andre, der har gjort sagen om DanLink til et skræmmeskud for hele denne befolkning om, at dette her er så og så slemt, når DSB kører forbi med 46 tog i stedet for med 40. Og det må de altså gerne sige, men han, der får skudt i skoene, at han vil berøve folk deres nattesøvn og deres mulighed for at leve et miljøvenligt og kvalitetsbetonet liv, må altså ikke blive vred over, at man kommer med den slags forkerte beskyldninger.

Derfor kan jeg ikke forstå hr. J. K. Hansen, som siger, at DanLinkloven er og bliver en miljøsag. Altså, jeg forstår jo godt logikken, men jeg kan ikke forstå, at det skulle være rigtigt. Hvis det viser sig ved udvalgets behandling, at det står til troende, at der ikke er nogen støjforøgelse og ikke nogen ny linjeføring, dvs. at ingen mennesker, som har lejet eller købt deres boliger uden at vide, hvor de lå, får nogen ny gene, og de, der bor der i forvejen, heller ikke får nogen ny gene, så er DanLink vel ikke en miljøsag. Jeg erkender jo blankt, at der er et miljøspørgsmål på grund af trafik. Det ville være et skarn til trafikminister, der ikke forstod det og ikke anerkendte det og ikke gerne ville være med til at forbedre det. Men det er altså ikke en miljøsag, om denne DanLinkaftale skal føres ud i livet eller ej.

Og jeg er meget ked af, at hr. J. K. Hansen drog i tvivl, om jeg ville med ud. Jeg sagde jo tak, og jeg sagde, jeg synes, det er en god idé, at vi skal komme ud, og jeg har jo altid over for udvalget været både interesseret i og ivrig for at arrangere og hjælpe med penge og med ulejlighed. Det manglede bare andet, det er min pligt, og jeg gør det mere end gerne. Så jeg bagatelliserer ikke nogen besigtigelse ved at sige, at man kun får en lille del af sandheden ved at køre et eller to steder hen på ruten, hvis man ikke

samtidig konstaterer, om det, der sker dér, er nøjagtig det samme, som sker så mange andre steder.

Jeg beklager, hr. Erenbjerg, hvis jeg har citeret hr. Erenbjerg forkert om det uacceptable støjniveau. Hr. Erenbjerg mente det generelt, og deri er vi altså enige. Jeg er glad for at kunne konstatere dette. Men så konkluderede hr. Erenbjerg med at sige, at det kan DanLink så benyttes til at stoppe, og det er dér, jeg mener, at vi går hver sin vej. Jeg mener ikke, at DanLinksagen, etableringen af denne rute, som haster af mange grunde, som jeg ikke skal gentage her, er sagen, hvorved vi skal løse det for høje støjniveau, vi har i vore byer og på andre strækninger, hvor der kører f.eks. tog.

Må jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg ikke har tillid til de københavnske miljøl tal om decibel. Jeg har miljøministerens og miljøstyrelsens løfte om, at de vil stille op – og det er statens instrument – og de vil måle. Det skal også være et svar til hr. Ole Henriksen, der spurgte, om det gælder både døgnbelastning og spidsbelastning. Svaret er ja. Miljøstyrelsen vil stille op og måle, og hvor der bliver mere end 1 decibels støjforøgelse – og det kan jo altså ikke måles, for det er etableret – vil det blive fjernet aldeles omgående. Og det er noget, som selvfølgelig står til troende.

Må jeg sige til hr. Dohrmann, som jeg synes var den eneste af ordførerne, jeg var villet arrogant over for, fordi han var det over for mig, at som man råber i skoven, får man nu engang svar. Hr. Dohrmann kan jo bare læse i aktstykket, at finansministeriets tilslutning foreligger, og hr. Dohrmann har efter sine mange år herinde den viden, at det, finansministeriet efterprøver, netop er lovgrundlaget. Finansministeriet tager ved denne tilslutning til et aktsstykke ikke stilling til, om de støtter eller ikke støtter andragendet til finansudvalget, men de kontrollerer lovgrundlaget, og dermed betragter jeg dette som værende korrekt.

Jeg tror, jeg med disse ord har været hele vejen rundt. Må jeg ikke gentage, hvad jeg har sagt et antal gange i mit første indlæg, nemlig min tak for en overvejende positiv modtagelse – jeg sagde ikke, at det var vedtaget ved førstebehandling her i dag – en overvejende positiv modtagelse, og min store villighed til både et hurtigt og effektivt og